

”VEM ÄR HAN SOM RIDER PÅ ÅSNAN?”

Predikotext: Matt 21:1-9

¹När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Oljeberget, sände Jesus i väg två lärjungar ²och sade till dem: "Gå till byn som ligger framför er. Där skall ni genast finna en åsna som står bunden med ett föl bredvid sig. Lös dem och led dem till mig. ³Och om någon säger något till er, skall ni svara: Herren behöver dem. Han kommer då omedelbart att skicka i väg dem." ⁴Detta hände för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: ⁵Säg till Sions dotter: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk, ridande på en åsna, på ett åsneföl, en arbetsåsna's föl. ⁶Lärjungarna gav sig i väg och gjorde som Jesus hade befallt dem. ⁷De förde åsnan och fölet till honom och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. ⁸Folkskaran som var mycket stor bredde ut sina mantlar på vägen. Andra skar kvistar från träden och strödde på vägen. ⁹Och folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade: Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!

(Matteusevangeliet 21:1-9)

Bön: Herre, öppna våra öron att höra Ditt ord och låt det få plats i våra hjärtan nu och alltid! Amen.

Inledning

Det nya kyrkoåret och julens väntan börjar med Jesu intåg på palmsöndagen in i Jerusalem. Är det inte lite konstigt? Från palmsöndagens händelser är det ju bara några dagar till Jesu Kristi avrättning på Golgatas mellersta kors. I våra tankar tillhör den första advent och hosiannasången ihop. Men skulle vi inte kunna glömma stilla veckan, lidandet och Kristi död så här i advents- och jultiden? Den kan ju störa julstämningen... Många vill bara minnas vår Herre som Jesusbarnet i krubban och som den ödmjuka konungen som red på åsnan, men inte mer än det. Jag hoppas jag har fel, men jag är rädd, att för många i vår sekulära kultur har Jesus blivit som en förbipasserande prydnadsföremål. På första advent får Han rida in i tankarna för en liten stund, men nästan lika snabbt får Han rida ut. Må Gud bevara oss, så att vi inte hänvisar den ödmjuka konungen och vår käre Frälsare ut från våra tankar och hjärtan under jultidens brådska och stress...

Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!

”*Vem är Han som rider på åsnan?*” är överskriften för dagens predikan. Det är ytterst viktigt att inte ta fel på denna person. Det är faktiskt så, att hela vår värld och universum på ett eller annat sätt är förknippad till Honom! Det är faktiskt så, att det inte finns någon viktigare person i hela världen för var och en av oss människor än Han! Tror man på Honom eller inte, så är vi alla beroende av Honom. ”*Han är till före allting, och allt består genom honom*”¹, säger Bibeln. Första delen av predikan heter: ”*Jesus lämnar ingen oberörd*” och i den andra delen hör vi mer om ”*Den ödmjuka Konungen*”.

* Predikad tidigare i gudstjänst den 3 december 2006 i Råneå, S:t Petri ev-luth församling.

¹ Kol. 1:17.

1. Jesus lämnar ingen oberörd

Jesu hade börjat sin offentliga verksamhet cirka tre år tidigare än vår texts händelser tog plats. Han hade gjort många under och tecken. Människorna visste, att Han var en speciell person. Vid ett tillfälle tänkte människorna med våld göra Honom till kung, men Han drog sig undan². Deras motiv var fel och tiden var inte ännu inne att rida in i Jerusalem och bli ropad som kung. Det tillhörde inte till Guds frälsningsplan att göra Jesus till en världslig kung och härskare... Men en kung var Han!

Under de tre år då Jesus verkade offentligt blev en oräknelig mängd människor berörda av Hans verksamhet. Många trodde på Honom och många hatade Honom. Jesu och Hans lärjungarnas predikan lämnade ingen oberörd. Några stödde Honom och andra ville tysta Honom. Och många av dem som trodde på Honom hade fortfarande felaktiga åsikter och tankar om vilken slags kung Han egentligen var.

På den dagen – då Guds tid var inne för Jesus att rida in i Jerusalem och bli utropad som konung – var det mängder av människor som tågade med Jesus och Hans lärjungar till Jerusalem. Det var jubel och glädje i luften! **”Folkskaran som var mycket stor bredde ut sina mantlar på vägen. Andra skar kvistar från träden och strödde på vägen. Och folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade: Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!”** (vv.8,9) Men alla var inte glada över denna händelse. Några fariséer sade även till Jesus: **”Mästare, säg åt dina lärjungar att tiga!”** Han svarade: **”Jag säger er att om de tigger, kommer stenarna att ropa.”**³ Ja, det var tid för Jesus att komma in till Jerusalem och nu skulle hela staden – och faktiskt: hela världen! – få veta, att Han var en kung.

Jesus är en av de största personligheterna i världshistorien. Nej, Han är den störste och mest betydelsefulle personen i världshistorien! På Jesu tid fanns det en mängd olika åsikter om Honom, vem Han var och varifrån Han kom. Så är det ju fortfarande idag. Det finns några som i sin okunskap försöker förneka, att Jesus över huvud taget har funnits. I några religioner har Jesus blivit omtolkad att passa deras uppfattningar. Så är det med sådana icke kristna religioner som islam, jehovas vittnen och mormonerna. Så är det också med det satanistiska bedrägeriet som har fått plats i många så kallade kristna kyrkor idag där liberalteologin har fått fotfäste. Om man förnekar Jesu sann gudomlighet och försoningen i Hans – nämligen Guds!⁴ – blod, då är man förlorad. Judarna som ville döda Jesus och till slut fick möjligheten till det – dock genom romarnas händer – hade förstått rätt Jesu anspråk, att Han var Gud, men de trodde inte på Honom: **”Det är inte för någon god gärning vi vill stena dig, utan därför att du hädar och gör dig själv till Gud, du som är en människa.”**⁵ Det fanns andra judar, de som hade felaktig uppfattning om Messias och väntade en jordisk frälsare, en Messias som skulle frigöra judarna från romarna. De väntade en Messias som skulle göra judarna till världshärskare under hans ledning. Det fanns också den lilla skaran, apostlarna och andra Jesu lärjungar, som trodde på Honom och Hans undervisning, men förstod fortfarande inte allt vad Jesus hade berättat för dem och gjort. Många gånger fattade de inte, att de levde i uppfyllelsen av hundra- eller tusenåriga profetior! En av dessa var palmsöndagens händelser, när **”Jesus fann ett åsneföls och satte upp på det, så som det står skrivet: Frukta inte, du Sions dotter! Se, din konung kommer, ridande på ett åsneföls. Hans lärjungar förstod inte detta från början. Men när Jesus hade blivit förhärligad, kom de ihåg att just detta var skrivet om honom och att man hade gjort så med honom.”**⁶

² Joh. 6:14,15.

³ Luk. 19:39.

⁴ Apg. 20:28.

⁵ Joh. 10:33.

⁶ Joh. 12:14-16.

När jag påstår, att Jesus lämnar ingen oberörd, kan någon vända sig emot mig och säga, att det inte är sant i vårt postmoderna tid. *'Det är ju inte många som bryr sig om Honom, alltså de är oberörda av Honom...'* Ja, så kan det vara om man predikar och talar om en Jesus som man själv har hittat på! En sådan 'urvattnad Jesus' är ingenting annat än en avgud, och Gud säger: **"Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig."**⁷ Vi ska inte forma våra egna Jesusar i våra tankar, i stället ska vi låta Jesus Kristus – Han som Bibeln vittnar om – få forma våra tankar! Och när vi vittnar om Honom, Bibelns Jesus, då vaknar Satan och alla mörkrets makter. De vill stoppa detta vittnesbörd. Jesus är ett allvarligt hot mot honom och hans rike! Ja, och så är vi också, när vi går med Jesus och kallar människor att fortsätta att vandra med Kristus även på andra dagarna än bara på första advent, jul och påsk! När vi låter Guds lag och Hans evangelium möta människorna, alltså låter Kristus tala till dem genom Guds ord, då ser vi, att Jesus lämnar ingen oberörd. **"Är inte mitt ord som en eld, säger HERREN, och likt en slägga som krossar klippan?"**⁸ Det är bara genom evangeliet som människorna kan bli frigjorda från djävulens makt och den eviga dödens skräckvälde. Vi vet, att Gud arbetar genom lagens och evangeliets predikan. Må Gud ge oss kraft och mod att låta evangeliets ljus lysa inte bara i våra sammankomster i församlingen, men också i världen, i vårt vardagliga liv bland människorna!

2. Den ödmjuke Konungen

När Sveriges konung, eller Finlands eller USA:s presidenter åker till viktiga möten, åker de dit med billiga bilar? Nej. Det ska ju vara stort och fint! Det skulle ju vara en nationell katastrof om statschefen eller statsministern måste rida på en åsna eller åsneföls till riksdagens öppning eller in till Bryssel för EU:s möten... De stora, mäktiga kungarna och presidenterna rider inte på åsnor! Så gör man inte idag. Så gjorde man inte förr i tiden heller. Men så gjorde den kung som red in i Jerusalem nästan 2000 år sedan. *Varför?* **"Detta hände för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: Säg, till Sions dotter: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk, ridande på en åsna, på ett åsneföls, en arbetsåsnas föls."** (vv.4,5) Jesus red inte in i Jerusalem som en världslig kung. Han kom inte dit med beväpnade arméer. Konungarnas Konung red in i Jerusalem på en åsna. Så hade Gud genom profeten sagt många hundra år tidigare att Hans Messias skulle göra. Detta är en av de starka indikationerna vi har i Gamla testamentet, att Messias inte skulle vara en världslig härskare. Judarna borde ha vetat detta och inte väntat en sekulär frälsare, en världshärskare som skulle befria dem från Romarna och göra dem till en nation som skulle regera över alla andra folk...

Både Josef och Maria härstammade från Davids kungliga släkt. Men de var fattiga. Så var också den specifika Davids ättling, som profeterna hade talat om, Davids son, Jesus Kristus. Han hade inga fina hästar. Även åsnan och åsnefölen som användes i Jesu kungliga festtåg på palmsöndagen var bara i lån för en liten stund (vv.2,3)! Palmsöndagens händelser är lite märkliga. Man hör, att det är en konung som kommer, men när man tittar, ser man en fattig och ödmjuk man ridande på en åsna... När konungarnas Konung red in i Sin egen stad, Jerusalem, rullade inte världsliga och religiösa ledarna ut en röd matta för Honom, men senare, efter några dagar gjorde de Hans väg röd med Hans eget blod, när de lade korset på Hans axlar, misshandlade och piskade Honom. Vår Frälsare som kom ödmjukt till världen, levde ödmjukt sitt liv och efter det att Han blev utropad som kung, red ödmjukt, på en åsna, på ett åsneföls in i Jerusalem. Ödmjukt led Han under ogudaktiga människors händer. Ödmjukt tog Han emot både fysiska och psykiska slag. Ödmjukt lät Han bli piskad och i all ödmjukhet bar Han korset till Golgata. Det hände som profeten Jesaja hade sagt: **"Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort till att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun."**⁹ *Varför så? Varför kallade Han inte änglaarméer till Sin hjälp?* Ja, därför, att Han älskade dig och mig! Det var Hans kärlek för oss som var orsaken för att Han blev människa, levde

⁷ 2 Mos. 20:3.

⁸ Jer. 23:28

⁹ Jes. 53:7.

bland syndarna, led och lät sig till sist bli dödad som en kriminell – Han som var syndfri och inte hade gjort någonting fel. Vi har blivit frälsta genom Kristi lidande och död. Det är i Hans blod som våra synder är förlåtna! Aposteln säger: **”Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.”**¹⁰

Vi tror, att Jesus Kristus är konungarnas Konung. Vi tror att Han är vår Frälsare, broder och vän. *Varför?* Ja, därför att det är vad Han själv säger i den Heliga Skrift att Han är! Det är Guds gåva, att vi får tro på Honom!¹¹ Det är bara på grund av Guds nåd som vi har blivit frälsta och infogade genom dopet och tron till den evige Konungens rike!

Avslutning

Det är bra att börja det nya kyrkoåret med palmsöndagens budskap: Kristus kom hit för att frälsa oss! Utan Kristi lidande, död och uppståndelse skulle jul och advent vara helt meningslösa. Korset och den tomma graven stör inte advents- och julstämningen. Nej, tvärtom! Det är ju just därifrån som advents- och julfirandet får det sanna och egentliga innehållet! Bibelns budskap om Guds Son som blev människa, Davids son, är ingen påhittad julsaga. Allt vad Gud i Bibeln säger har hänt, det har hänt! Allt vad Gud i Bibeln säger skall hända, det skall hända! **”Vi vet att Guds Son har kommit och gett oss förstånd, så att vi känner den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet.”**¹²

*Amen.*¹³

*Bön: Jesus, låt Ditt evangelium spridas genom oss till världen,
så att många andra får med oss komma och sjunga från hjärtat:
Hosianna, Davids son! Fräls oss och hjälp oss, Davids son! Amen.*

Jan-Erik Tiri

¹⁰ 1 Joh. 1:7.

¹¹ Ef. 2:4-9; Joh. 6:29.

¹² 1 Joh. 5:20.

¹³ 1984 ord.